

Zo'n 150 composities hebben Doris Hochscheid en Frans van Ruth inmiddels op hun gemeenschappelijke repertoire, reikend van de gambasonates van J.S. Bach, via de Duitse romantiek en twintigste-eeuwse meesters als Debussy, Bridge en Takemitsu, tot een groeiend aantal speciaal voor hen geschreven stukken. Het hoge niveau van hun samenspel wordt in binnen- en buitenland geprezen: "... schitterende musici die elke overweging over speelstijl irrelevant maken"(Luister), "Hochscheid and Van Ruth are as fine a cello-and-piano team as you will ever hear"(Fanfare), "Spätromantischer Schmelz, zupackende Rhythmen oder atonale Dialoge – die Cellistin Doris Hochscheid und der Pianist Frans van Ruth wirken immer souverän"(WDR).

Omdat zij er zich over verwonderden dat er zo weinig Nederlandse muziek voor cello en piano op de podia te horen was, hebben zij in 2007 Stichting Cellosonate Nederland opgericht om daar verandering in te brengen. Sindsdien spelen zij in elk recital minstens één Nederlandse compositie: onbekende in archieven teruggevonden werken, composities die al wel enigszins bekend waren en nieuw gecomponeerde stukken, zoals in 2018 die van Lucas Wiegerink en Wilma Pistorius. Een catalogus van alle Nederlandse muziek voor cello en piano vanaf 1830 tot nu is te vinden op de website van de Stichting: www.cellosonate.nl.

Op het Duitse fijnproeverslabel MDG-Audiomax brachten zij 'Dutch Cello Sonatas' uit, een serie van acht cd's met Nederlandse muziek voor cello en piano, die meermaals bekroond werd. Zo mochten zij in 2016 in Berlijn de prestigieuze ECHO Klassik in ontvangst nemen. Voor het zogenaamde Album-project schreven dertig Nederlandse componisten korte duostukken die speelbaar zijn voor kinderen en amateurs.

Wegens hun verdiensten voor de Nederlandse muziek werden zij in 2017 door Koning Willem-Alexander benoemd tot Ridder in de Orde van Oranje-Nassau.